

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 133.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tabitur: siue in quempiam, cui iniuria inferatur, incidat, manum porriget. Denique nihil eorum, quæ ad ipsum attinent, prætermittet.

Antiocho. 131.

Vitium & homines à Deo auertit, & eos inter se disiunxit. Quamobrè illud quàm celerrimè fugere oportet, ac virtutem cōfessari, quæ & nos Deo conciliat, & inter nos connectit. Virtutis porrò ac philosophiæ regula est, simplicitas cum prudentia coniuncta.

Eutonio Diacono. 132.

Mat. 27. Etsi Zosimus, qui Presbyteri speciem præfert, petulanti admodum tyrannide in te debacchatur: at tu tamen ea, quæ à Iudæis aduersus Dominum perpetrata sunt, cum animo tuo perpendens (quo tempore terra quoque ipsa mouebatur, & cōcutiebatur, locum, quò fugeret, quærens, vt ne scelus illud perspiceret, quod aduersus Deum quidem suscipiebatur, verùm carnem dumtaxat attingebat) fac strenuo ac generoso animo feras.

Timotheo Lectori. 133.

Exod. 21. Illud, Oculum pro oculo, & dentem pro dente, Iudæis à mansuetissima illa natura idcirco præscriptum ac lege sancitum esse opinor, non vt iis, à quibus iniuriam accepissent, veniam negarent, crudelèsque se præberent, quemadmodum censent Manichæi, qui verus Testamentum infestantur: sed vt eadem, quæ agunt perpeti metuentes, ab iniuria abstineant. Quod quanquam iustum & rationi consentaneum est, tamen diuina tranquillitas ad lenitatem & bonitatem spectās, hominèsque ad eam acuens, per id quòd eum, qui iniuriam intulit, vlcisci sanxit, supplicij metu peccata repressit & coërcuit. Nisi enim sit, qui lacessat, ne quidem erit qui vlciscatur. Quamobrem sapientiæ Legislatoris altitudinem animaduertant, ac non promptè temerèque ipsum vt sauum &

χέρη ὀρέξει. καὶ ἔδεν ὡς αὐτὸν ἠέκονταν.

Ἀντιόχῳ. ρλα.

Ἡ κακία καὶ θεῶν τοὺς ἀνθρώπους ἀπέστρεψε, καὶ ἀλλήλων διέσπασε. ταύτην οὐκ ὡς τροπιδὴν φεύγειν χρὴ, καὶ διασκεῖν τὴν ἀρετὴν, τὴν καὶ θεῶν προσάγουσαν, καὶ ἀλλήλοις συνάππουσαν. ἀρετῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ὄρος, τὸ μετὰ σωείσεως ἀπλάσσει.

Εὐτονίῳ Διακόνῳ. ρλβ.

Εἰ καὶ Ζώσιμος ὁ δοκῶν εἶναι ἀρεσβύτερος, σφόδρα τῆς χεῖρας σου τυραννίδι μεθύων παροίει, ἀλλὰ σὺ τὰ χεῖρας σου δεσπότης δραμα τεργηθέντα παρὰ τῆς Ἰσδαίων ἐνοσῶν, ὅτε καὶ ἡ γῆ αὐτῆς ἐδορεῖτο καὶ ἐκρεαδάνετο. φυγῆς ζητήσας χόρται, ἵνα μὴ γεάσῃται τὸ δρᾶμα τὸ χεῖρας θεῶν μὲν πολυμάκρον, σαρκὸς δὲ ἀπόμυρον, φέρε γενναίως.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.

Τὸ ὄφθαλμὸν ἀπὸ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀπὸ ὀδόντος, οἱ καὶ γεννηθεῖσθαι τοῖς Ἰσδαίοις παρὰ τῆς ἡμερωπάτης φύσεως, ἕχ' ἵνα ἀσιγῆσθαι αἰσι, καὶ πικροὶ τοῖς ἀδικουῦσιν, ὡς τοῖς μύχοις μανιχαῖοι, ἀφ' αἰσίου τῶν παλαιῶν διαβηκῶν, ἀλλ' ἵνα τῶν δέει τῶν παρῆν ἀδράσιν, ἀπέχωνται τῶν πολυῶν. εἰ καὶ δίκαιοι καὶ εὐλογῶν καὶ ἀκόλυθόν ὄσιν, ἀλλ' ἡ θεὰ γαληνοῦτος εἰς ἡμεροῦτητα βλέπουσα, καὶ εἰς ἀγαθότηα ὄρωσα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἰς ταύτην ἀλείφουσα, ἀφ' αἰσίου τῶν πεθεστικῶν ἀμυῖα τὸν δρᾶντα, τῶν φόβῳ τῆς τιμωρίας ὡς ἀνέστειλε τὰ πλάσματα. τῶν γὰρ δρᾶντος μὴ ὄντος, ἔδ' ὁ ἀμυρόμυρος ἔσται, συνερέπασαν οὐκ τὸ βίβως τῆς σοφίας τῶν γεννηθέντων, καὶ μὴ ὅτι ὡς ὡς χεῖρας, ὡς ὡμὸν καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀπλάσσει.

Δωσαν.

Ἰωσαν. πῶς δὲ ἐν εὐαγγελίοις εἰρημέ-
ρον, Ἐάν τις σε ράπισσῃ εἰς τὴν δεξιάν
σου μάστιγα, σπείρον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην,
ὅτι ἔστιν ἐναντίον, ἀλλὰ μὴ ζῶν, καὶ
κρείττον, καὶ τῆς ἀκροτάτης φιλοσο-
φίας ἄρος. σκίενα γὰρ μὲν ἔσθ' ἡ
μὴδ' ὅλας δράσαι νομοθετήσαι. τὸ
γὰρ ἀσυνήθως πάχυν ὅτι ἂν ἴκουσαν
εἰμμάτων διψῶντες ἀνθρώπων. ταῦτα
δὲ καὶ ἔσθ' ἡ πρὸς τὴν πρῶτον πάχυν
πεφιλosophηται. ὁ δὲ συγκεκριμένος χα-
ρακτήρ, ὅτι εἰς τὴν ἐναντίαν ἐξωτῆ
τάξιν τὰ συγκρινόμενα. ἀλλ' εἰς τὴν
αὐτὴν μὲν ἔσθ' ἡ δεικνύσι καὶ ἐ-
λάττωσιν. χαλὸν μὲν γὰρ τὸ μὴ δρᾶν π
καλόν, κρείττον δὲ τὸ πρὸς τὴν πρῶτον πά-
χυν. χαλὸς ὁ γάμος, ἀλλὰ κρείττον ἢ
παρθενία. χαλὴ ἢ σελήνη, ἀλλὰ κρεί-
τον ὁ ἥλιος. ὡς τὸ αὐτῆς μὲν σελήνης
χαλὴς ἔστι, τοῦ δὲ ἡλίου κρείττονος εἰς
ἔστιν ὁ δημιουργός, ἔστι καὶ παλαιὰς καὶ
νεωτέρας ἀφ' ἡλικίας εἰς νομοθέτης, ὁ σο-
φὸς καὶ ἀσυνήθως, καὶ καταλλήλως
τοῖς χυροῖς νομοθετήσαι.

Τῷ αὐτῷ. ρλδ.

Ἀρετὴ μὲν, καὶ πρόποις, ὁ καταχρῶνται
τὴν ὁμοτιμίαν. καὶ δὲ σε τῆς ἀδυνα-
ταν μὴ εἶναι. ἀλλ' σκίενα ἀφ' ἑμῶν,
τὰ εἰκότα εὐχεσθαι. ἐπεὶ καὶ Μαυσῆς ὁ
ἱεροφάντης, καὶ Παῦλος ὁ θεασέσιος,
ἐν ἐνίοις, οὐχ ὡς ἠτύχησαν, ἔτυχον.
ἀλλ' ὅτι μὴ χαλῶς ἠτύχησαν, ἐδιδά-
χθησαν.

Νεμεσία. ρλε.

Τὸ ἀνθρώπος ἐν τιμῇ ὡς οὐ συνήκε
ὡς ἀσυνήθως βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀ-
νοήτοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς. ὁ κατα-
φορετικῶς καὶ τῆς ἀνθρώπων ἢ ἱερῶν γε-
φῆ ρητορεύσασα, καὶ τὸ λογικὸν ἀφ' ἑμῶν
σα γένος εἰρηκεν. ἀλλὰ καὶ πάνυ πε-

crudelem accuset. Nam quod in Evan-
gelis dictum est, Si quis te percusserit in
dextram maxillam, obuerte illi & alteram,
non cum lege illa pugnat, sed maius ac
præstantius est, summæque philosophiæ
meta. Illa etenim, ut ne quidem omnino
quispiam faceret, lege præscripta sunt:
(nam ut æquo ac libenti animo pateretur,
haudquaquam audire sustinissent homi-
nes cruoris siti flagrantibus:) hæc autem, ut
etiam prompto animo patiatur, tradita &
promulgata sunt. Porro comparationis
nota, ea, quæ comparantur, in contrariam
classẽm haudquaquam contrudit: verum
in iis, quæ eiusdem classis & ordinis sunt,
quid præstantius, quid inferius sit, osten-
dit. Etenim bonum quidem est malum
minimè perpetrare: ac melius, prompto
quoque ac libenti animo perpeti. Bonum
est Matrimonium: ac melior Virginitas.
Pulchra est Luna: ac Sol præclarior. Quæ-
admodum igitur & pulchra Luna &
præstantioris Solis vnus idemque effector
est: eodem modo & veteris & noui Testa-
menti vnus atque idem est Legislator, qui
sapienter & ad tempora accommodatè
ac consentaneè leges tulit.

Eidem. 134.

Virtus quidem moribus quoque decus
suum probro atque ignominia minimè af-
ficit. At te, ea, quæ assequi non potes, ama-
re haudquaquam oportet: verum his o-
missis, ea quæ consentanea sunt, optare.
Quandoquidem etiam ille diuinatum re-
rum interpretes Moses, ac diuinus Paulus
in nonnullis rebus ea, quæ postulabant,
haud obtinuerunt: verum quod non re-
ctè postulassent, didicerunt.

Nemesio. 135.

Illud, Homo cum in honore esset, non
intellexit, comparatus est iumentis insi-
pientibus, & similis factus est illis, non
acriter & vehementer aduersus homines
declamans, genúsque ratione præditum
insectans, diuina Scriptura dixit: verum

Y